

ДОНЧЕНКО ІГОР, здобувач вищої освіти
Науковий керівник – **БУРКОВСЬКА АННА**,
доктор філософії (економіка), доцент
кафедри менеджменту, бізнесу та адміністрування,
Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв

ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЛІТИКА В АГРОСЕКТОРІ ЯК ІНСТРУМЕНТ МІНІМІЗАЦІЇ ПРОДОВОЛЬЧИХ РИЗИКІВ

Інвестиційна політика в аграрному секторі відіграє ключову роль у формуванні стійкої системи продовольчої безпеки держави, особливо в умовах глобальної нестабільності, кліматичних змін і геополітичних потрясінь. Сучасні продовольчі ризики мають комплексний характер і охоплюють виробничі, логістичні, фінансові, екологічні та соціальні складові. У таких умовах саме стратегічно орієнтована інвестиційна політика стає не лише економічним інструментом розвитку агросектору, а й механізмом мінімізації ризиків дефіциту продовольства, цінової волатильності та порушення ланцюгів постачання [1].

Агросектор є системоутворюючою галуззю економіки України, що забезпечує значну частку валютних надходжень та відіграє важливу роль у глобальних продовольчих ринках. Водночас його функціонування супроводжується високим рівнем ризиків, пов'язаних із сезонністю виробництва, залежністю від природно-кліматичних умов, нестабільністю світових цін та інституційними обмеженнями [2]. Інвестиційна політика, спрямована на модернізацію виробничих потужностей, впровадження інноваційних технологій і розвиток інфраструктури, дозволяє зменшити вразливість аграрного виробництва до зовнішніх і внутрішніх шоків.

Особливого значення інвестиції набувають у контексті підвищення технологічності сільського господарства. Вкладення коштів у точне землеробство, цифрові платформи управління ресурсами, автоматизацію виробничих процесів та системи моніторингу ґрунтів і врожайності сприяють підвищенню продуктивності та зниженню втрат [3]. Не менш важливим напрямом інвестиційної політики є розвиток логістичної інфраструктури, включаючи елеватори, холодильні склади, транспортні коридори та альтернативні експортні маршрути. Порушення логістичних ланцюгів здатне спричинити не лише економічні втрати виробників, а й глобальні продовольчі кризи [4]. Тому інвестиції в диверсифікацію каналів збуту та інтеграцію в міжнародні транспортні мережі виконують функцію страхування від системних ризиків і сприяють підвищенню стійкості агропродовольчої системи.

Інвестиційна політика також має враховувати екологічний вимір продовольчої безпеки. Деградація ґрунтів, зміна клімату та виснаження природних ресурсів створюють довгострокові загрози для аграрного виробництва. Спрямування інвестицій у відновлення родючості земель, впровадження принципів циркулярної економіки та розвиток біоенергетики

дозволяє поєднати економічну ефективність із екологічною відповідальністю. Такий підхід забезпечує формування стійкої моделі розвитку, в якій мінімізація продовольчих ризиків ґрунтується на збереженні ресурсної бази [4].

Фінансові механізми реалізації інвестиційної політики також мають принципове значення. Доступ до кредитних ресурсів, державні гарантії, механізми страхування аграрних ризиків, залучення міжнародної фінансової допомоги та приватного капіталу формують інституційне середовище, у якому аграрні підприємства здатні реалізовувати довгострокові інвестиційні проекти. Без належної підтримки навіть економічно доцільні інноваційні рішення можуть залишатися нереалізованими, що посилює продовольчі ризики [5].

У контексті післявоєнного відновлення України інвестиційна політика набуває стратегічного характеру. Відновлення зруйнованої інфраструктури, розмінування сільськогосподарських земель, модернізація виробничих потужностей та інтеграція в європейський економічний простір потребують значних фінансових ресурсів і зваженого управлінського підходу [1]. Ефективне спрямування інвестицій дозволить не лише компенсувати втрати, а й трансформувати агросектор у більш конкурентоспроможну та інноваційно орієнтовану галузь, здатну забезпечувати стабільність продовольчого забезпечення як на національному, так і на глобальному рівнях.

Таким чином, інвестиційна політика в агросекторі є багатовимірним інструментом мінімізації продовольчих ризиків. Вона поєднує економічні, технологічні, екологічні та соціальні аспекти розвитку, формуючи основу для довгострокової продовольчої безпеки. У сучасних умовах її ефективність визначатиме не лише темпи економічного зростання, а й здатність держави гарантувати стабільний доступ населення до якісних харчових ресурсів..

1. Скорик М. О. Європейський досвід забезпечення сталого економічного розвитку сільських територій. *Сталий розвиток економіки*. 2024. № 3(50). С. 195-202. URL: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2024-50-29>.
2. Морозов Р. В., Морозова О. Г. Теоретичні аспекти сталого розвитку АПК України. *Вісник Херсонського національного технічного університету*. 2022. № 1. С. 141–146. URL: <https://doi.org/10.35546/kntu2078-4481.2022.1.17>.
3. Khrystenko O., Poltorak A., Burkovska A., Dovgal I. Environmental Taxation as a Basis of Stimulating Sustainable Development and Ensuring Financial and Economic Security. *Modern Economics*. 2025. 50(2025), 206-214. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V50\(2025\)-27](https://doi.org/10.31521/modecon.V50(2025)-27).
4. Бурковська А.І. Організаційно-економічні засади інвестиційного забезпечення продовольчої безпеки України: дисертація. МНАУ. 2022 р. 299 с. URL: https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/11706/3/BURKOVSKA%20PhD%20DISSE RTATION_1.pdf.
5. Бурковська А. В., Бурковська А. І. Фінансова безпека сільського господарства як ключовий чинник забезпечення продовольчої безпеки: виклики та перспективи. *Modern Economics*. 2025. № 49(2025). С. 32-37. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V49\(2025\)-04](https://doi.org/10.31521/modecon.V49(2025)-04).

